

Alozij Košmerlj:

Dragi Marijini otroci!

Starka zima prihaja, z njo prihaja sneg in mraz, naša srca pa so polna veselega hrepenenja. Božič se bliža.

Božič! Kdo se ne veseli tega svetega dne, ko se je naš Jezus rodil in ga je Marija v jaselce položila. Tudi mi bomo postavili jaselce in morda še božično drevesce, kjer bo to mogoče. In k polnočnici pojdemo in sladke božične pesmi bomo peli. Potem pa na gorko peč in kos belega kruha in marsikod še koline — oj, kdo bi se ne veselil! Kar hitreje nam bije srce, ko mislimo na vse to.

V adventnih dneh pred božičem imajo dobri otroci veliko skrb. To jih skrbi, kako bi se na božične praznike čim lepše pripravili, da bo mali Jezus z njimi zadovoljen.

Tudi naša nebeška mati Marija se je za božič skrbno pripravljala. Sveta Cerkev se spominja na to teden dni pred božičem, 18. decembra. Ta dan obhajamo na tihem Marijin praznik, ki se imenuje: *Marijino pričakovanje našega Gospoda*. Spominjamo se na ta praznik, kako je Marija s hrepenenjem čakala one blažene ure, ko se bo Jezus na svet rodil.

Od 25. marca naprej, ko je angel Gabriel oznanil Mariji, da bo postala Odrešenikova mati, od tistega trenutka, ko se je božji Sin v Mariji učlovečil, od tedaj naprej so bile Marijine misli samo pri Jezusu. Z mislijo na Jezusa je zjutraj vstajala; z mislijo na Jezusa je delala čez dan; ime Jezus je bilo v njeni duši in na njenih ustih, ko je zvečer legala spat. Tiho

se je pogovarjala s svojim ljubim Sinčkom, ki je počival pod njenim srcem. Z neizmernim hrepenenjem si je želela, da bi malega Jezusa čimprej zagledala, da bi ga smela vzeti v svoje naročje. V ljubeči materinski skrbi je pripravljala pleničke, bele in čiste, da bo božje Detee vanje povila. In na pot se je pripravljala s svetim Jožefom, na pot v mesto Betlehem, kjer se bo Jezus rodil.

Pa se Marija ni veselila le radi sebe. Na vse ljudi je mislila tiste dni; še posebno na uboge, žalostne in zapuščene. Za vse bo rodila Jezusa Zveličarja. Božična noč bo prinesla veselje vsemu svetu. Posebno pa bodo v tej noči blagoslovljeni vsi, ki so trudni, bolni in obteženi. Saj bo Jezus prijatelj vseh zaničevanih in oče vseh ubogih. Na vse to misli Marija in njeno srce je polno svetega veselja.

Še mi se na božič tako pripravljajmo! Misel na Jezusa naj hodi z nami vse adventne dni. Tudi ljubi sveti Miklavž nas ne sme zmotiti, da bi na Jezusa pozabili. Vsako jutro, vsak večer pozdravimo Jezusa Zveličarja. Čez dan ga obiščimo v cerkvi pred tabernakljem, vsaj enkrat na dan, vsaj za kratek hip. Male žrtve mu prinašajmo v dar, da bo v sveti noči na njih zaspal kakor na mehki, topli postelji. In v svetem obhajilu ga večkrat sprejmimo, da bo naša duša posvečena, da ga bomo mogli z vso ljubeznijo sprejeti za sveti božični dan. »Pridi, Jezušček, o pridi!«

Mislimo pa tudi na druge ljudi! Na grešnike in na bolnike. Na vse, ki so žalostni in zapuščeni in stari in onemogli. Mislimo na uboge otroke, ki nimajo obleke ne tople peči, ki nimajo ne pogače ne kolin, ki jim bo o božiču tako hudo. Ali bi jim mogli kaj pomagati? Bi jih mogli vsaj malo razveseliti?

Kdor ubožčkom pomaga, ta Jezuščka oblači. Usmiljeni ljudje so za božične dni Jezusu največje veselje. Razveselimo Jezusa še mi z usmiljenjem do ubogih ljudi!

